

demokrater ikke være tilfredse med en Ordning som den foreslaaede, saa meget mindre som den ingen Sikkerhed giver for vort Lands Stilling udadtil. Derfor vil jeg som alle andre Socialdemokrater i denne Sal gøre, hvad vi formaa, for at faa Forliget til at strande. Men vedtages det, ville vi ude i Befolkningen gøre, hvad vi formaa, for at skabe et andet Flertal, end der nu er i Folketinget, saaledes at vi kunne komme nedad med de militære Udgifter og til sidst komme til det Standpunkt, som er vort, Afrustningsstandpunktet.

A. P. Andersen: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (K. M. Klausen) udtalte paa denne Forhandlings første Dag adskilligt, som jeg i og for sig kunde underskrive. Han rettede en meget stærk Kritik mod de ualmindelig ufornuftige, taabelige og grundløse Angreb, som det yderste Højres Blade i den sidste Tid have rettet mod den højtærede Forsvarsminister, og brugte deroverfor Ordet „Skaberi“. Da jeg hørte det, var jeg lige ved at udbryde: Tak, i lige Maade. Thi den Tid, vi have været herinde i Sommer, har vist Socialdemokratiet i saare mange Stillinger og Situationer haade overfor Forsvarsministeren og hans Parti og ogsaa overfor det konservative Parti. Jeg tror derfor, at de ret stærke Angreb, som navnlig det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i korte Bemærkninger har benyttet sig af imod os, i høj Grad ere — maa jeg bruge det samme Udtryk som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds — Skaberi.

Jeg skal tillade mig ganske kort at minde det høje Ting om Udviklingen i Socialdemokratiets Stilling overfor den tredie forsvarsvenlige Gruppe her i Tinget og søge at vise, paa hvilket Grundlag den haarde Kritik hviler, der i Øjeblikket øves mod os, fordi vi søge sammen med denne Gruppe at løse Forsvarssagen.

Jeg kan begynde med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der Søndag den 25. Juli var ovre i Vejle og holdt en stor Tale. Det var, lige da anden Behandling af Forsvarslovene var forbi, og alle vidste, at det daværende Ministerium maatte gaa af. Da sagde det ærede Medlem — uden nogen synderlig Anledning, synes jeg, for jeg ved ikke af, at der paa det Tidspunkt havde været Friere ude efter ham —, at den eneste mulige Regering og den, man maatte ønske, maatte fremgaa af et Samarbejde mellem

de 3 Grupper, der havde været enige om at styrte Ministeriet Neergaard. Den Gang var der altsaa ikke noget i Vejen for, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds kunde samarbejde med den højtærede Forsvarsminister, ja, han kunde endogsaa tænke sig at støtte det Ministerium, som den højtærede Forsvarsminister vilde være selvskreven til at tiltræde, navnlig naar han skulde i Samarbejde med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds.

Saa gaar der nogen Tid, og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds indtager forskellige Standpunkter. Jeg har et halvt Hundrede „Social-Demokrater“ liggende her, og det er et halvt Hundrede forskellige Standpunkter, saa jeg kan ikke komme igennem dem alle sammen. Men jeg skal dog tage dem, der staa i Forbindelse hermed; de findes i „Social-Demokraten“ for 7., 10. og 12. August. (*Sabroe*: Det er et godt Blad.) Ja, undtagen for Socialdemokratiet i disse Dage; der duer det ikke rigtig. Der skriver „Social-Demokraten“ for 7. August: „Men den parlamentarisk nærmestliggende Fremgangsmaade er jo, at Kongen henvender sig til det Flertal, der har styrtet Neergaard, og overdrager det Dannelsen af den ny Regering. Da dette Flertal bestaar af tre Partier, maatte disse forhandle om Muligheden deraf og Betingelserne derfor. Vi have gentagne Gange hævdet, at vi tro, der kan dannes et Ministerium med parlamentarisk Støtte fra disse tre Partier.“ Det siger „Social-Demokraten“, der, saa vidt jeg ved, staaer det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds nær — i Mod sætning til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), som den jo ikke staaer saa nær —, det siger „Social-Demokraten“ den 7. August, og man kan gaa ud fra, at det er Partiets Hovedledelse, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds jo hører til, der den Gang havde den Opfattelse, at ikke blot var et Samarbejde med den højtærede Forsvarsminister og hans Gruppe ønskeligt, men Betingelserne derfor vilde endogsaa meget let kunne opnaas. At det ikke var en flygtig Grille af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, skal jeg bevise ved en Slutningsbemærkning i en Artikel i „Social-Demokraten“ for 10. August, hvor han siger — det var, fordi Ministerkrisen stod stille, laa i Dvale; det var det ærede Medlem ked af, og det var jeg ogsaa, saa der var vi ogsaa enige —: „Men hvad skulle Rigsdagsmændene for øvrigt